

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 135

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió extraordinària celebrada dia 23 de juliol del 2014, a les 11,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears:

1) RGE núm. 6558/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.	6302
2) RGE núm. 6636/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS.	6304
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, diputades.

El punt únic de l'ordre del dia correspon al debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de Llei RGE núm.5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears.

Prec silenci, per favor.

RGE núm. 6558/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la RGE núm. 6636/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS.

Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 6558/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ens pensàvem que el conseller començaria i intervindria explicant aquesta llei en aquesta cambra, en qualsevol cas presentarem l'esmena a la totalitat. Voldria començar la meua intervenció saludant els representants aquí presents de la Mesa de la mineria i les persones assistents que interessades i fins i tot afectades segueixen amb el màxim interès la tramitació parlamentària d'aquest projecte de llei d'ordenació minera de les Illes Balears.

Un projecte de llei, i vull recalcar aquesta afirmació, que és necessari quant que hauria de cobrir el buit normatiu generat al llarg dels anys en els quals l'administració no ha estat capaç de donar-ne una resposta àgil, encertada i adaptada a les explotacions mineres del nostre territori insular. I aquest és un fet rellevant, el de la incertesa administrativa del sector miner que el diferencia d'altres sectors econòmics de les Illes Balears. La provisionalitat administrativa, aquesta precarietat d'autoritzacions poc clares, imprecises la majoria de vegades, s'han acabat per convertir en la pauta de funcionament habitual al llarg de molts anys.

Fixin-s'hi bé, a dia d'avui no hi ha una fotografia de la realitat minera que permeti descriure l'actual situació administrativa en la qual es troba el sector extractiu de les Illes Balears. No hi ha informació precisa de drets atorgats, dels terminis fixats, de les superfícies autoritzades, de la pròpia ubicació sobre el territori, la manca d'una anàlisi administrativa rigorosa de cada una de les explotacions mineres és un fet reconegut prou vegades per part del Govern, un fet que ens impedeix obtenir una visió global, segura, encertada, correcta del conjunt de la totalitat de l'activitat extractiva a les Illes Balears. Aquesta incertesa, aquesta manca d'anàlisi prèvia del conjunt que aporti seguretat al legislador és, possiblement, la primera objecció que hauríem de fer al Govern.

En aquest parlament, Sr. Conseller, una proposta legislativa hauria d'anar acompanyada de certes i de visió de conjunt, documentació fiable i rigorosa i açò, malauradament, no ha estat així, al llarg d'aquests tres anys el Govern no ha sabut o no ha volgut preparar aquesta informació i, per tant, no ens serà entregada als membres d'aquesta cambra. I ja sabem que el principal objectiu d'aquest projecte de llei és donar una resposta a la precarietat de les autoritzacions, donar seguretat a les explotacions mineres, però és justament per açò que era més important que mai una radiografia de la realitat, del que realment hi ha a dia d'avui, i que vostè no aportarà en aquesta cambra en el moment de presentar aquesta iniciativa legislativa perquè per fer una bona norma, per aprovar una bona llei és necessari, és imprescindible els estudis previs, l'anàlisi detallada de la situació actual que el Govern no té, tal com ja ens ha comunicat, i que hauria d'haver tengut a l'hora de tramitar aquest projecte de llei.

Molt bé, començem coixos, reconeix el Govern, sabent que hi ha o que hi falta informació, en tres anys no l'han obtinguda, però així i tot presenten aquest projecte de llei; un projecte de llei que ha de fixar els principis en matèria minera a les Illes Balears, molt bé, hi estam d'acord; que ha de regularitzar les autoritzacions administratives en el sector miner, molt bé, hi estam d'acord; que ha de marcar les pautes del sector miner, i tant, també hi estam d'acord, però també hem de ser conscients, hi ha moltes maneres de poder-ho fer, moltes maneres de marcar les pautes, de regularitzar les autoritzacions administratives o de fixar els principis en matèria minera de les Illes Balears.

Li ho explicaré amb cinc reflexions, li exposaré cinc qüestions que aquest projecte de llei hauria d'haver resolt i no ha resolt, cinc propostes de millora que motiven l'esmena a la totalitat i que demanam siguin incorporades en el text que es tramita.

La primera d'aquestes cinc qüestions és aquest pèrdua de visió de conjunt a la qual ens ha acostumat ja el Govern de les Illes Balears, sense una visió del conjunt en l'ordenació de les activitats sobre el territori, sense una planificació transversal que resolgui els conflictes d'interessos entre les pròpies activitats econòmiques, el Govern s'ha llançat a una carrera per regular sectorialment cada activitat sense valorar ni importar les conseqüències que aquestes activitats tendran sobre la resta de sectors.

Aquesta visió estrictament sectorial de la Llei de mines porta a legislar obviant els impactes econòmics, territorials i mediambientals que l'activitat extractiva provoca sobre la resta d'activitats empresarials a la nostra comunitat, i nosaltres hauríem volgut que s'haguessin tengut en compte. Els posaré un exemple, magnificat si volen, però un exemple, quantes vegades no han sentit el president Bauzá dir allò que el turisme és el nostre petroli, com a argument principal per justificar la seva negativa a les prospeccions petroleres? Idò bé, si l'argument dels perjudicis sobre determinats sectors econòmics, el turístic en aquest cas, és vàlid per rebutjar-ne d'altres sectors econòmics, l'energètic en aquest cas, no hauria de ser-ho també per mesurar i avaluar almanco la implantació d'activitats que generen fortes alteracions sobre el territori? No troben que dins aquest procés de regularització, amb el qual, insistesc estam d'acord, haurien de mesurar-se els impactes territorials i paisatgístics mitjançant l'avaluació d'impacte ambiental?

Ens hauria agradat, Sr. Conseller d'Economia, una major transversalitat, una major visió de conjunt en aquesta llei, ens hauria agradat una major implicació del conseller de Medi Ambient en la confecció d'aquesta llei i malauradament no ha estat així.

Segona qüestió, la manca d'actualització de la informació. El projecte de llei que avui debatem parteix, dona per bona, les decisions i la informació del Pla director sectorial de pedreres, i és a partir d'aquesta informació, d'aquest pla, aprovat el 99, mitjançant el qual es poden arribar a autoritzar, per exemple, l'obertura de noves pedreres. De fet, és lògic, si la petició d'obertura d'una nova pedrera està en una zona de recursos miners a les hores pot ser autoritzada, de fet, aquest és un dels principals criteris per a la seva autorització.

Idò molt bé, vostès sabien que la plaça, li pos alguns exemples, que la plaça del poble de Sant Lluís a Menorca, és una zona de recursos miners? O que ho és el pati de l'Institut Miquel i Guàrdia, el pati de l'escola de La Salle o el col·legi del doctor Comas a Alaior, també a Menorca? Sabien vostès que el camp de futbol del Santanyí, aquí a Mallorca, és a una zona de recursos miners? O tota la zona turística de la Platja d'En Bossa a Eivissa? O la meitat de la pista d'Es Codolar a Eivissa, de la pista de l'aeroport a Eivissa?

I com que imagin que convindran amb mi que ni els terrenys dels patis de les escoles ni els camps de futbol ni els aeroports ni les urbanitzacions han de ser qualificades com a zones d'interès miner, no troben que el primer que hauria de fer aquesta llei és marcar els terminis per delimitar de forma rigorosa, a partir de criteris geològics, territorials, mediambientals i urbanístics, una delimitació ajustada a la realitat de les zones d'interès miner? Idò bé, aquest projecte de llei no ho fa, dona per bones les zones ja declarades i es posa a legislar sobre aquesta informació feta el 99, a la correguda i de manera prou lleugera. De fet, nosaltres els demanam, els exigim un nou mapa, una nova delimitació de recursos miners de les Illes Balears i l'obligació que, per llei, es faci en un termini fixat.

Tercera qüestió, els embulls generats a l'àmbit competencial. Ens podrà, els podrà agradar més o manco, però l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i la pròpia Llei 2/2001, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, atorga als consells insulars les competències sobre la planificació territorial i també la planificació en matèria de pedreres. En canvi, en aquest projecte de llei en lloc de consolidar decisions ja preses per la legislació de rang superior opten per amagar la capacitat de decisió dels consells insulars, l'arraconen deliberadament i generen així una major confusió. Res és nou amb aquest govern, la Llei del sòl, la Llei general turística, el Projecte de llei agrària, totes intenten silenciar els consells insulars, de llevar-los competències, mentre els seus presidents aquí asseguts no xisclen. Els posarem alguns exemples, en aquesta llei queden especificades clarament quines són les competències del Govern i quines les de la Conselleria d'Economia, articles 6 i 7 del projecte de llei, molt bé, res a dir, i jo ara els deman: i quines són les competències dels consells insulars? Com és que la llei no en diu res a cap article? Si ens miram aquesta llei no sabem quines són les competències dels consells insulars.

Els ho demanaré d'una altra manera, es poden creure que amb aquest projecte de llei de recursos miners no diu qui ha d'aprovar els plans directors sectorials de pedreres? Amb aquesta nova llei no ho sabem. Idò bé, els ho dic jo, qui ha d'aprovar els plans directors sectorials de pedreres són els consells insulars, però al PP sembla que li provoca com a urticària reconèixer-ho i prefereixen més no esmentar-ho, jugant així a la confusió. És més, l'actual projecte de llei estableix que el Pla director sectorial de recursos miners, aquest que diu que el camp de futbol del Felanitx és una zona d'interès miner, està per sobre dels plans territorials insulars, i així continuam amb la confusió.

Però n'hi ha més, perquè amb aquesta llei s'elimina la figura de la declaració d'interès general i, per tant, ja no hi haurà informació, informe vinculant dels consells insulars, però, qui farà ara aquests informes vinculants? La llei ens diu que els farà el Consell de la Minereria i que, en canvi, els consells insulars, que són els que tenen competència en la planificació de pedreres, tan sols faran un informe preceptiu que podrà ser o no tengut en compte, d'una declaració d'interès general a un informe preceptiu que podrà ser tengut o no en compte.

Més informes, més embulls i més contradicció entre normatives, i al final sempre qui acaba perdent són els consells insulars. En definitiva, senyors presidents dels consells, han tornat a perdre un altre llençol en aquesta nova bugada, al pas que anam quan acabi aquesta legislatura ja no en quedarà cap.

Quarta qüestió, s'afavoreix l'autorització del *fracking* i altres tècniques similars, i és que amb l'actual projecte de llei es marca el camí per autoritzar nous drets miners de la secció D, açò és, amb aquesta nova llei es podrà autoritzar l'extracció de carbons, de minerals radioactius, de recursos geotèrmics, de roques bituminoses i qualsevol altre jaciment mineral o recurs geològic d'interès energètic. Després que la Unió Europea hagi conclòs que aquest tipus d'extraccions de recursos miners devaluen el nostre entorn natural, afecten directament la qualitat i la quantitat de les nostres aigües subterrànies, la biodiversitat i el nostre paisatge i fins i tot poden augmentar la probabilitat de petits terratrèmols de baixa intensitat; després d'haver sentit el conseller d'Economia jurar i perjurar que a les Balears no s'autoritzarà el *fracking*, després d'acords unànimes en aquest parlament, ara presenten una llei on permeten qualificar les Illes Balears com a zona registrable obrint les portes als drets miners de la secció D i, per tant, al *fracking*.

Ho torn a repetir perquè quedi clar, no és que amb aquesta llei es prohibeixi el *fracking*, no, no és que amb aquesta llei deixin les coses tal com estaven fins ara, no, és que amb aquesta llei preparen el terreny a l'autorització de futurs projectes de *fracking*, i açò no tenien per què fer-ho perquè els acords d'aquesta cambra eren claríssims. Açò contradiu totes les declaracions fetes fins ara pel Govern, açò contradiu aquests acords del Parlament.

Cinquena qüestió, i la darrera, aquesta llei no s'hauria de convertir, no s'ha de convertir, amb el corrector d'errades i equivocacions d'altres lleis. Li demanam, Sr. Conseller, que aquest projecte de llei d'ordenació minera begui d'una ampla visió de conjunt, d'una anàlisi encertada i acurada de la realitat, d'una informació rigorosa i transparent que es trobi a l'abast de tothom. Els diem que vostès açò no ho han fet, vostès han presentat un projecte de llei amb mancances, però açò no és tot, aquest projecte de llei encara es pot embrutar més si decideixen utilitzar-ho per esmenar i corregir errades d'altres lleis que res no tenen a veure amb el sector miner.

Li posaré un exemple, fa ara un mes just, dia 20 de juny de 2014, el Parlament de les Illes Balears aprovava la Llei de transports terrestres i de mobilitat sostenible, una llei que recordaran tots vostès va ser qüestionada per l'oposició, idè, no ha passat ni un mes i el Govern ja es veu obligat a canviar la Llei de transports. Açò per si ja és greu, perquè evidencia improvisació i manca de rigor per part de qui la va presentar i la va aprovar, i un mal precedent per als nous texts jurídics que ara tramitam. Però el que encara és més greu és pretendre utilitzar la Llei de mines, que res no té a veure amb la mobilitat, per corregir aquestes errades, tal com proposa el Partit Popular amb les esmenes parcials ja registrades.

Aquesta llei no ha de corregir ni ha de modificar la Llei de transports, com ara pretenen. Si volen modificar la Llei de transports modifiquin-la, però no utilitzin la Llei de mines per aconseguir-ho, perquè açò només ajuda a l'embull, i aquest parlament açò no ho hauria de tolerar.

En definitiva, senyores i senyors diputats del Partit Popular, i ja acab, sabem de la importància d'una llei d'ordenació minera, sabem de la necessitat de regularitzar i ordenar el sector miner, i molt especialment les pedreres, però per fer-ho, per garantir un projecte de llei sòlid, és necessari, primer de tot, que tota la informació estigui contrastada, revisada i a disposició dels ponents d'aquesta llei, començant per la situació de les autoritzacions atorgades i acabant per la delimitació de les zones d'interès miner, i vostès no ho han fet. Com també és necessari planificar des d'una visió de conjunt...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

... valorant adequadament els impactes econòmics, territorials i ambientals d'aquesta activitat i sobretot evitar confusions en l'àmbit competencial que arraconin els consells insulars quan és a aquests als quals correspon la capacitat de planificar, i tampoc no ho han fet. I finalment, no permetre sota cap concepte, com sí han fet vostès, carregar sobre aquesta llei la correcció

d'errades produïdes en altres lleis, si ho volen fer bé, si de veritat volen disposar d'un bon text jurídic, el Govern hauria de començar per canviar totes aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 6636/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS. Per defensar l'esmena té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Encaram el debat d'aquest projecte de llei amb un punt de partida d'un sector que és important, com altres sectors, però que és especialment important per al nostre grup perquè sempre hem defensat que necessitem una economia el més diversificada possible i no tan dependent, com ho som, del monocultiu turístic, però que és un punt de partida que, a partir d'aquesta defensa, també em permetran que digui que hem de reconèixer, i crec que en això estam tots d'acord i ho hem comentat també amb els diferents actors i representants del sector, que el punt de partida és bastant caòtic, hi ha molta cosa a arreglar.

Som davant d'un projecte de llei que popularment s'ha dit de pedreres, perquè les pedreres justament han estat el gruix del que ha mogut aquest sector de les activitats extractives i que és un sector que s'ha desenvolupat de manera desordenada, fa moltes dècades enrere especialment, i paral·lelament al que va ser, i Mallorca és un exemple molt clar d'això, el bum del turisme. De fet, moltes de les explotacions es varen desenvolupar en els anys cinquanta, seixanta en paral·lel a la construcció d'hotels i una bona foto d'això és, per exemple, la Platja de Palma, només a la Platja de Palma hi ha, evidentment no actives, més de 170 pedreres catalogades, la major part d'aquestes evidentment abandonades, algunes d'elles polèmiques en el passat, com la Can Set pel tema de l'abocador que s'hi va generar i el delictes ambiental i tot el que hi va haver darrera, moltes d'aquestes pedreres fetes, com els deia, per extreure, en el cas de la Badia de Palma, maresos per construir bona part de l'actual planta hotelera de la Platja de Palma.

Parlam, a més, d'un sector que no es va començar a regular seriosament fins el 1973, amb una de les darreres lleis que va firmar Franco i que es va desenvolupar molt poc de manera posterior, pràcticament amb el reglament que emana del Reial Decret Llei del 78. Però el que sí s'ha regulat a partir dels anys vuitanta, i això ha fet que entrés en col·lisió o en contradicció en més d'un moment donat, ha estat tota la part de normativa mediambiental, tant a nivell espanyol, per exemple amb la Llei de protecció del patrimoni natural, com sobretot a nivell europeu i comunitari, amb el desplegament de diferents directives com la d'aus, la d'hàbitats o la d'aigua. I clar, evidentment amb aquest desenvolupament normatiu paral·lel i contradictori, el conflicte està servit. I de fet, aquests dos objectius que inicialment planteja el projecte de llei per al que hauria de servir aquesta llei, que és per al desenvolupament econòmic i per protegir el medi ambient, doncs poden arribar a ser contradictòries i de fet ho han estat en la pràctica fins avui en dia, i hem de procurar que si volem fer una llei seriosa, aquest conflicte, aquesta contradicció sigui el mínim imprescindible.

Un conflicte que, a més, moltes vegades ha acabat..., i jo crec que tothom n'és ben conscient, ha acabat judicialitzat, i ha acabat judicialitzat, entre d'altres coses, no només per aquest xoc entre desenvolupament econòmic i protecció mediambiental, sinó també perquè estam en un sector en un àmbit d'actuació complicat, on els drets d'explotació, els drets miners prevalen, per exemple, per damunt dels drets, per exemple, de propietat o dels veïnats que viuen en aquestes zones, doncs evidentment el conflicte està servit i és un dels temes que hauria d'encarar clarament aquesta llei i en part ho fa.

I un altre punt de partida i té molt a veure amb tot l'anterior és la necessitat, i ens agradaria saber quan intervingui el conseller, si la voluntat de consens, perquè la necessitat és òbvia, si realment volem minimitzar la contradicció entre desenvolupament econòmic i protecció del medi ambient com a objectius de la llei, l'única manera de fer-ho possible és que el consens entre els diferents actors sigui màxim i també, evidentment, entre les forces polítiques. Només a mode d'anècdota, ho vaig comentar l'altre dia, un dels darrers que ens vàrem veure, ha estat la llei, almanco de les que m'ha tocat dur a mi, que més reunions amb grups i sectors amb interessos, moltes vegades contraposats, de vegades complementaris, hem tengut, i això vol dir que el consens és més que necessari, el que no sabem és si serà possible i si hi ha voluntat del Govern per fer-ho.

Consens en sentit ample, i per això, em deia l'altre dia el conseller: és que no sé per què heu presentat una esmena a la totalitat. Bé, idò, és una esmena preventiva, perquè si el consens ha de ser el mateix que hem tengut per exemple per a la Llei de ports, doncs està clar que no pot ser el mateix nivell, si tots estam d'acord que del que es tracta és de posar una mica d'ordre, si pot ser més que una mica, en aquesta qüestió. I evidentment per això hem presentat l'esmena a la totalitat, si veim que hi ha voluntat de consens, tanta sort que aquesta esmena quedi com una qüestió del passat i passem a negociar realment les propostes que ha presentat el nostre grup.

I d'aquestes propostes, que en parlarem ja de manera detallada en ponència i quan arribi el moment en el debat final, en la recta final quan toqui, també d'alguna manera evidencien les discrepàncies que hi pot haver amb el text que ha posat el Govern damunt la taula. Discrepàncies que també hem de dir que han estat suavitzades en l'evolució dels diferents esborranys, com ara una qüestió que per a nosaltres era intocable, com era la modificació de la Llei d'espais naturals, per afavorir o per permetre noves explotacions a àrees d'especial protecció. O el tema que per a nosaltres no està saldat, però que s'ha llevat de la disposició derogatòria el tema de treure les Illes Balears com a zona no registrable, equiparant-nos d'aquesta manera amb el continent, amb la península i pensam que les activitats extractives no poden ser tractades, per les limitacions que tenim de territori, de la mateixa manera aquí que a la península, això és un absurd. I encara que s'ha llevat la referència expressa de la disposició derogatòria, clar, allò de si entra en contradicció doncs sempre deixa la porta oberta que això no s'acompleixi.

Són 6..., el PSOE ha dit 5, nosaltres per no ser menys direm 6, blocs de propostes, o de discrepàncies o si hi ha voluntat de consens, els entenguin com de propostes constructives, que hem presentat a aquesta llei.

La primera sobre el tema de la regularització. Tots estam d'acord que s'ha de posar ordre en el sector, hem de posar ordre? Sí. S'ha de regular aquest sector? Sí. Acabar amb totes els problemes burocràtics que hi ha hagut des de fa dècades. S'ha d'establir per llei el procediment per a aquesta regularització? Això ja no ho tenim tan clar. I per què no ho tenim tan clar? Primer perquè l'actitud del Govern amb altres lleis en aquesta qüestió ha acabat sent una amnistia, nosaltres no volem una amnistia, no volem allò que ha passat, per exemple, amb la Llei del sòl o altres, que passes per caixa i ho arregles. Aquesta no pot ser la filosofia perquè així no ho arreglam, ho complicam encara més, és el que nosaltres pensam, i per això aquesta prevenció.

Però sobretot perquè no disposam, i ho ha dit també abans el company del Grup Socialista, d'un mapa, d'una foto detallada del que hi ha, no ho tenim, no ho tenim i el mateix Govern reconeix que no ho té; una altra cosa és que ho tengui el sector de les explotacions en actiu, que són les que més interessa no només regularitzar, sinó preservar, perquè si no arribarà un dia que no quedarà res, però no la tenim. Quina proposta fem? Bé, tenim un pla director del 99 i els diem, hi ha una cosa que es diu Catàleg de pedreres, on és aquest Catàleg de pedreres? No ho sabem, pot ser l'instrument per disposar d'aquesta foto. I el que els diem és: facem un ténol, però no anem a fer un ténol i ja veurem quan ho arreglam; anem a dir, anem a fer un ténol planificat, cronometrat, amb un cronograma clar d'actuacions, però primer necessitam la foto, Catàleg de pedreres.

Llavors, si volen, fem un pla director nou, que en aquest cas ja entrariem en el tema de l'àmbit competencial dels consells, però fem un pla director nou, perquè també convé no només regular el sector i acabar amb segons quins problemes burocràtics, sinó també saber cap on volem anar entre tots, cap on vol anar el sector a ics anys vista, i això no ho pot arreglar la llei, això ja és cosa del pla director. Facem el catàleg i llavors l'enterrin si volen el pla director, però necessitam aquesta foto

i necessitam obrir un període d'exposició pública, perquè el caos és brutal, perquè els interessos són contraposats i que tothom pugui dir la seva, el Govern tancar aquesta..., que tinguem una foto fixa, perquè evidentment som davant d'una qüestió que es mou bastant.

I a partir d'aquí també amb aquesta eina podem redefinir les zones d'interès miner, evitant absurds, com el fet que hi hagi pedreres que quedin fora de les àrees d'interès miner, que hi hagi zones d'interès miner dins el casc urbà o a primera línia de costa, i que s'estableixin a més criteris clars d'incompatibilitat entre..., sabem que és un tema polèmic, moltes àrees d'explotació es corresponen amb àrees naturals d'especial interès o àrees d'especial protecció; quins són els criteris clars d'incompatibilitat, si entrem a parlar d'hàbitats i no només de qüestions de nivell de protecció de sòl, etcètera. Però per a tot això necessitam primer la fotografia fixa, clara i detallada per a llavors abordar el procediment. I si volen posar terminis, i en això ens podem posar d'acord.

La segona qüestió és l'entrada diguem que la llei, d'alguna manera amb el darrer esborrany s'ha corregit, si altres sectors que podríem denominar baix el paraigües d'activitats extractives, em referesc sobretot a l'envasament d'aigua mineral i a l'extracció d'argiles per les teuleres, per a la fabricació de ceràmica, que també cada vegada en queden menys, ja són molt contades les explotacions que queden i que també tenen tants o més problemes burocràtics i també els podem ficar dins el mateix sac. Teníem dubtes, tampoc no sabíem com encaixar aquest text, però pensam que és un tema que s'ha d'abordar i ens consta que es treballa per a això.

I en aquest punt també aprofitam per dir, bé, facem també qualque gest polític, perquè les lleis són polítiques, encara que el PP ens renyi cada vegada que diem que venim al Parlament a fer política; i bé, diguem, bé, un tema del qual hem parlat molt aquests mesos com és el *fracking*, doncs aquesta és la llei on dir, bé, quan prohibim determinades activitats, doncs bé, el *fracking* el fotem fora. I el conseller em diu no, això segurament no és competència nostra, parlam de gestos polítics. El que hem debatut fins ara també han estat gestos polítics sobre el tema del *fracking* i per això ens hem abstingut en altres ocasions.

I una altra que ara no és un problema, però ho ha estat en altres moments i també és una activitat extractiva, com és l'extracció d'arenas a sistemes dunars. Són temes que són com a de molt de sentit comú, però és que hi ha tantes coses de sentit comú que darrerament hi ha gent que se les passa pel forro, que convé ser una mica agosarats en aquest tema i tenir-les clares.

Tercera qüestió, el tema de la participació, que és una constant en totes les esmenes que presentam a qualsevol projecte de llei. Bé està que es creï el Consell de la Minería, tenim dubtes sobre l'agilitat d'aquest instrument perquè pensam que se li donen moltes atribucions, i no sabem si per a això sí que faria falta un reglament específic per veure com ha de funcionar, perquè realment sigui un instrument àgil. A veure com es coordina amb la Comissió Balear de Medi Ambient, ara que el conseller no m'escolta, perquè pens que també poden entrar en conflicte amb determinades qüestions. I sobretot assegurar en un tema com aquest, amb interessos contraposats, no només la representació dels diferents sectors de les activitats

extractives, que no són només pedreres, sinó també els veïns i afectats i organitzacions ecologistes.

Quarta qüestió, garanties mediambientals. Bé està citar a l'exposició de motius les directives europees d'hàbitats, d'aus i sobretot la d'aigua, però s'ha de concretar. Nosaltres proposam una concreció sobretot en temes d'aigua, com són, no només els estudis hidrològics, que això ja es preveu, sinó els hidrogeològics, perquè tenim un territori limitat, insistim, i de l'aigua tots ens omplim la boca de dir que és un bé escàs, però també ens pareix impossible això que diu la llei, que el desembre tothom tindrà la seva avaluació d'impacte ambiental feta, això és impossible, a no ser que el Sr. Company contracti 50 persones per a la Comissió Balear, o que faci tornos de 24 hores el poc personal que li queda en aquest departament, si no és impossible. I clar, per En cas contrari és impossible i clar, per posar coses impossibles damunt una llei, encara que sigui a una disposició, no ens sembla seriós. Per tant, és un tema, el tema de les garanties mediambientals, que s'ha d'abordar.

Cinquena qüestió, perseguir els infractors. Aquí és vera que parlam d'un sector, el de les pedreres sobretot, que s'ha demonitzat molt durant molt de temps, però també hi ha molta gent que s'ha posat les piles. Normalment coincideix amb la gent que està més organitzada dins aquest sector, però també hi ha molt de pirata, hi ha molt de pirata també amb la crisi, la crisi ha posat tothom al seu lloc, però també fa proliferar gent que va amb la seva maquineta, amb la seva excavadora, entra a un ANEI, entra on sigui i et fot una explotació, mentre els altres paguen els seus impostos, fan les coses com toca, realment compleixen les garanties mediambientals. Aquí pensam que també s'hauria de superar allò que encara aquesta llei beu de la llei franquista, de "es podrà", pel que fa a sancions, es podrà aplicar alguna cosa algun dia, no?, les infraccions greus, davant una acció greu, infracció greu, sanció exemplar. I a més d'això, coordinació entre els diferents agents de l'autoritat dins aquest camp, dins els agents propis d'indústria, d'inspecció de mines en aquest cas, els agents de medi ambient que és l'altre departament afectat i també el SEPRONA que ens consta que fa bona feina sobre aquest tema i persecució dels pirates, parlant clarament.

I finalment hi ha el tema de la restauració que em dóna peu per introduir una reflexió final. Si ens limitam al tema de les pedreres en actiu, està clar que ens seguiran quedant molts de forats per les muntanyes de les Illes Balears. Pensam que també hi ha d'haver més garanties per a la restauració de pedreres. A més, això s'ha de lligar, i aquí entrem dins un àmbit que no ens correspon, que també és dels consells, com és lligar el tema de la restauració als plans directores de residus i particularment de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril ha d'acabar.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí... i particularment els que es refereixen a la gestió d'RCD, de residus de construcció i demolició, la gestió que hi ha en aquests moments és absurda, sobretot en el cas de Mallorca; impedeix en molts de casos la restauració de moltes d'aquestes pedreres i no només això, nosaltres pensam que no només és una qüestió de necessitat acabar amb tots aquests forats que hi ha per les nostres muntanyes i en el nostre paisatge, sinó que també pensam que és un dels elements clau per una reconversió per poder començar a parlar del futur d'un sector que la crisi ja ha minimitzat abastament i a més fer-ho en el marc d'una aposta per unes Illes Balears que siguin referència en sostenibilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí? S'obre una qüestió incidental, Sr. Conseller? Idè si és així, s'obre una qüestió incidental. I ara hi ha intervenció del conseller, del Sr. Joaquín García, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados, sector sobre el que hoy vamos a tratar, buenos días a todos y la verdad es que es un buen momento de estar todas las partes que estamos implicados en el desarrollo de esta ley, para poner en valor todo lo que se ha estado diciendo.

Yo sólo decirle, Sr. Pons, que me ha sorprendido, de verdad, se lo digo de la forma más correcta posible, me ha sorprendido lo que usted me ha estado exponiendo y que eso sea el debate o su argumento para una enmienda a la totalidad, es que no, no... Después de un año de trabajo, en el que usted ha estado de forma activa y ha participado en este debate, en donde uno de los argumentos es el *fracking*, pues la verdad es que me ha sorprendido, pero bueno, supongo que forma parte del proceso y del ámbito político.

La verdad es que cuando usted me ha estado hablando de muchas cosas sobre las cuales usted ha tenido competencia activa, en cada uno de los problemas en muchos ámbitos de su trabajo político, pues me sorprende que ahora usted esto lo ponga como el mayor problema para esta ley, cuando está resolviendo exactamente esto. Pero bueno, yo creo que las cosas son como son.

Sr. MÉS, una enmienda preventiva yo es la primera vez..., Sr. Abril, perdone, una enmienda preventiva es la primera vez que lo oigo, pero debe ser una forma de trabajo. Yo espero tanto Sr. Pons, como Sr. MÉS...

(Remor de veus i algunes rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Es para quitarle importancia a todo lo que me han transmitido. Mire, espero que al final de este debate, ustedes levanten la enmienda a la totalidad porque creo que tenemos respuesta a todo lo que usted nos ha expuesto. Creo que además lo sabe y que de alguna forma esa prevención para los próximos trabajos que quedan de esta ley, yo creo que levantarla y ponernos a trabajar sobre las enmiendas parciales que son importantes, las cuales ya están trabajadas y que bueno, tienen mucha coherencia en muchos casos. Y por tanto, además de estos 12 meses de trabajo, creo que los próximos días también de alguna forma concretarán una ley que como ambos han transmitido y es verdad, era muy importante, necesaria y sobre todo decirles que no existe un camino jurídico distinto para resolver los problemas que tenía el sector que esta ley. Además no son palabras que les transmito yo, son palabras que los servicios jurídicos del Govern en la pasada legislatura ya les dijeron: para resolver los problemas que existen sólo se puede hacer a través de una ley.

Para hacer este mapa, usted lo sabe Sr. Abril, para hacer este mapa que ustedes nos están pidiendo, que saben que lo comenzaron, saben que se encontraron con muchas trabas y por tanto, que dedicaron recursos, que existe un trabajo que hay que terminar, o que se ha terminado durante estos meses, pero que realmente lo importante para regularizar, para hacer todo lo que se necesita hacer para el sector, entre ellos el equilibrio que usted ha transmitido en todas partes, sólo se podía hacer a través de esta ley. Por lo tanto, el primer paso, condición necesaria era la ley. Lo demás es seguir enredando como se ha enredado hasta ahora.

El consenso. Usted lo sabe, es verdad que para llegar a un consenso todas las partes, y me consta, nacen de un punto de partida evidentemente y a partir de ahí para llegar al consenso, tienes que llevar un equilibrio. Yo creo que todas las partes lo han hecho y por eso hoy la ley en el sector y todas las partes afectadas, si quiere después le leo, usted lo ha transmitido, todos los que han participado en el proceso durante un año, porque llevamos un año, yo creo que ha habido cesiones por todas partes, entendimiento y sobretodo en muchas ocasiones, separar y llegar de verdad al problema. Entonces si de verdad el consenso es uno de los elementos por los que usted levantará la totalidad, yo creo que lo tiene garantizado porque así se lo han trasladado.

Todos pasarán por la evaluación de impacto medioambiental, esto está garantizado en las disposiciones, y todo el mundo tendrá que presentar, los que ya lo tienen, sólo es presentarlo, y los que no, pues tendrán que desarrollarlo, y usted sabe que está puesto en la ley, está bien definido en las disposiciones y evidentemente si es mejorable pues a través del proceso de comisión pues posiblemente a lo mejor se puede mejorar, pero que todas van a tener el estudio, la evaluación de impacto ambiental, está definido.

Sobre la Conselleria de Agricultura y Medio Ambiente, bueno, yo sólo trasladarle, que usted lo sabe, que han puesto un técnico a disposición en el proceso y, por tanto, han estado vinculados directamente. Es un buen momento para agradecerle al conseller que ha participado activamente con su equipo en el desarrollo de esta ley.

Sobre el tema de las competencias, las competencias... mire, el catálogo está ya en los anexos, el catálogo que pide está en los anexos del PDS, por tanto, es ir allí i verle, lo único que falla son las discrepancias administrativas, que tratamos de resolver en la ley.

Cuando me habla del *fracking*, ¡hombre!, un gesto político en una ley, Sr. Abril, sabe que no, y además que el Constitucional ayer, yo creo que lo tienen, ya ha definido exactamente que es inconstitucional que una autonomía legisle sobre una competencia que es del Estado, lo ha dicho el Tribunal Constitucional. Por lo tanto, hacer un gesto yo creo que desde el Gobierno lo saben, hicimos una propuesta no de ley y a partir de ahí tenemos claro, como tenemos claro el ámbito de las prospecciones que se han mencionado también, tenemos claro cuales son nuestras competencias y donde tenemos que actuar y desde cuando tenemos que actuar, entonces, le garantizo que gestos en un ámbito legislativo creo que eso, y además político, no existe. Yo creo que esta ley tiene que ir limpia, tramitarse y ser capaz de dar respuestas a todo lo que existe, a todos los problemas.

El reglamento del Consejo de la Minería, yo creo que también ustedes propusieron una figura, o querían poner en marcha una figura parecida, yo creo que ésta es más concreta y mete a todos los actores y es cierto que lo que hay que, de alguna forma, darle contenido y ver cómo se va a trabajar. Es muy importante, va a ser decisiva en el proceso, está todo el mundo representado y creo que es una labor que tenemos que darle rápidamente contenido, trabajo, está desarrollada en la ley, pero si hace falta desarrollar más pues por supuesto que lo incluiremos.

No va ser al día siguiente la regularización, no va a ser al día siguiente, necesita su espacio, pero necesita que la ley se apruebe y a partir de que la ley se apruebe pues evidentemente nos pondremos todos en marcha, trabajaremos sobre las canteras activas y evidentemente sobre las que ya no están activas que la ley marca que hay que trabajar sobre ellas, incide en que hay que trabajar con el propietario para restaurarlas o darles solución. Por lo tanto, la ley lo matiza concretamente.

Sólo un inciso, la extracción en zonas dunares quedó prohibido hace tiempo en el PDS, no le debe preocupar. Por tanto, ese equilibrio que usted transmite, que además lo compartimos perfectamente, entre economía y sostenibilidad seguro, y esta ley lo ha incorporado y si en el trámite que nos queda se puede mejorar seguro que lo vamos a hacer.

Sr. Pons, ahora pasaré a concretar un poco todo lo que nos ha pedido, le hablaré de la ley, pero entiendo que el proceso es el que estamos siguiendo, ustedes han metido la enmienda a la totalidad y por tanto a partir de ahí nosotros intervenimos y trabajamos y le transmitimos todas sus dudas e intentamos resolverlas. Lo que no queremos es perder tiempo y nos pide perder tiempo. ¿Cómo que no hemos sabido o no hemos

podido? Hoy tenemos una ley, dígame si se ha hecho un intento antes de tener una ley o se ha hecho un intento antes de llegar al día de hoy. Por tanto, es sabido, es conocido el problema y llevamos trabajando y además usted ha sido partícipe activo, entonces, no comenzamos cojos cuando hablamos de radiografía, ya le digo, si usted se ataña a las recomendaciones de los servicios jurídicos de la pasada legislatura es que decía que no había otro camino más que hacer una ley para regularizar, por eso tenemos hoy esa ley o estamos trabajando para aprobar esta ley y por eso sabemos que es necesaria, la radiografía existe, no está concreta, pero por eso la ley la va a concretar y el desarrollo de la ley va a hacer que tengamos toda la información necesaria y esa es empezar a pedir toda la documentación para contrastarla y las discrepancias resolverlas, y sobre todo, algo muy importante, dar garantía jurídica, que es lo que persigue la ley.

Autorizaciones fuera de interés minero, usted sabe que el informe, usted ha dicho que es preceptivo y vinculante, si quiere le digo el artículo donde pone que es vinculante, oiga, y si hay algún problema en la plaza de San Luis usted fue presidente del consell, y además podía haberlo resuelto usted, es que no sé por qué me pone un ejemplo así, porque no lo entiendo, es decir, me está poniendo las pegadas que usted no ha resuelto, bien, pues vamos a resolverlas, si estamos de acuerdo en que había muchas pegadas.

Baleares, queda claro, es una zona no registrable, no registrable, habla de pasar de A a C que usted sabe que no es el problema, Baleares ha quedado como no registrable y la ley lo remarca. Por tanto, yo creo que es otro punto de consenso.

Y de nuevo, el tema del *fracking*, que han sido los dos, yo creo que es que no procede, lo saben, y de alguna forma lo que hemos hecho es hacer lo que teníamos que hacer hasta ahora y una competencia del Estado en la cual nos opondremos abiertamente y con todas las fuerzas, si en algún momento hubiera una intención, y lo saben, porque no somos de palabra sino de acciones y se está demostrando.

Un repaso a grandes rasgos de la nueva ley, yo creo que es restauración, restauración, restauración, dar salida a la restauración de antiguas canteras, trabajar con los propietarios y buscar soluciones. No a las expropiaciones, está definida, contrarios, como usted dice, a los postulados de la ley básica del Estado. Protección y clarificación de las relaciones entre propietarios y explotadores. Es que yo creo que usted ha tenido la oportunidad de hablar con todas las partes y sabe que la ley ha equilibrado las dos partes, las dos partes han cedido, en algunos casos de forma importante y yo creo que eso es la bondad y lo bueno de esta ley, que todas las partes han entendido que era necesaria la ley para no pasar por muchos problemas que, como usted ha mencionado, han sido muy, muy importantes. Y desde luego, dar respuesta a situaciones problemáticas, hemos hablado de agua, minerales y salinas.

Yo creo que el equipo jurídico, administrativo y todo el equipo de trabajo que ha estado vinculado a esta ley sobradamente tiene sobrados conocimientos, sobrada experiencia y nos han ayudado y han trabajado en hacer una ley como la que hoy tenemos, que creo que es, por decirlo, básicamente sobresaliente, que puede llegar a matrícula si llegamos a los consensos que creo que todavía podemos llegar.

Y política es, política es, en dos aspectos muy importantes, que yo creo que ahí es donde se marca, política es porque nos hemos puesto en ello: seguridad jurídica para todas las partes y dar solución a la restauración. Y no se preocupe que el tema de amnistía está resuelto, y usted lo sabe, quien queda fuera si realmente está trabajando de forma no autorizada.

Saben que el mapa actual son 125 canteras, explotaciones existentes activas, y 1.325 caducadas, por tanto, es un trabajo que entre todos tenemos que hacer. Tenía una relación con todas las personas, entidades profesionales que hemos estado sentados, pero creo que ustedes la conocen y no merece la pena extenderla. Sí decirles que desde el 16 de julio nos pusimos a trabajar y desde el 16 de julio a día de hoy creo que la ley tiene todos los argumentos para ser la mejor ley, que dure muchos años y de respuesta a todo el sector.

Voy a ir a responderle rápidamente a los argumentos de totalidad en los cuales algunos que me ha mencionado no estaban, pero entiendo que desde que nos pusieron la enmienda pues a lo mejor a partir de ahí se profundizó en algún momento en la ley y se incorporaron más temas.

Sr. Abril, ustedes manifiestan en su escrito que su grupo comparte la conveniencia de una ley propia que regule la actividad minera en nuestra comunidad y la necesidad de aclarar la situación jurídica de las canteras existentes. Sabe bien que existen problemas serios de discrepancia jurídica, lo ha dicho, y técnica, ustedes que han tenido responsabilidades políticas en este ámbito son perfectamente conocedores, pero lo que no vamos a hacer es lo que nos está diciendo, no hay ninguna amnistía, por eso cuando hablamos de regularizar básicamente se trata de marcar unas reglas de juego para que la documentación sea común a todas las administraciones. En definitiva, lo que se hace es actualización de datos para realmente saber en qué situación administrativa legal está cada una de las canteras.

La disposición transitoria primera, se la voy a leer, dice, “se establece el pacto de un año -como nos decían que no había tiempo y necesitaban muchos recursos- a contar desde el día siguiente al de la publicación de esta ley en el boletín oficial para que los titulares de las explotaciones con expedientes en que haya discrepancias entre la autorización o concesión minera y los derechos mineros incluídos en la explotación realmente ejecutada presenten la solicitud correspondiente ante la autoridad minera, para actualizar superficies e instalaciones mineras”.

Respecto a si alguien no disponía de documentación oficial para explotar una zona determinada, la actuación será contundente, tal como se indica en la disposición transitoria primera en sus puntos 1.13 y 1.14. El 13 dice, “si la resolución es denegatoria, expresa o presunta, por silencio administrativo negativo o de desistimiento, tal y como se indica en el punto

nueve, el explotador tiene que retirar inmediatamente la maquinaria y las instalaciones. La restauración de la área afectada ha de realizarse según las prescripciones de la autoridad minera”. El 14 dice, “incumplir las previsiones del apartado anterior da lugar a la incoación del expediente sancionador pertinente, según lo dispuesto en el título sexto de esta ley, en todo caso se tiene que valorar en cuanto a la cuantía de la sanción correspondiente la restauración del área mencionada”.

Por tanto, yo creo que ahí le estamos transmitiendo que no existe ninguna amnistía. Es decir, siempre, en el proceso de regularización, estamos hablando de canteras que tienen autorización minera. Las explotaciones que no dispongan de ningún tipo de documentación que justifique su zona de explotación serán obligadas a lo que les acabo de explicar, es decir, clausura, abandono y restauración, así como los correspondientes expedientes disciplinarios.

Entendemos, pues, que el miedo que me ha trasladado está resuelto. Además, todo este proceso será público a través del Consejo de la Minería en el cual, yo creo, que es una respuesta muy importante al consenso, a la transparencia y a la oportunidad de evitar el oscurantismo y dar claridad a todo el proceso que hasta ahora no tenía.

Por tanto, y como define el artículo 11.2, la información sobre las explotaciones, zonas afectadas, será pública para toda la sociedad y se podrá consultar vía internet.

Define la ley, “los datos reflejados en el Registro Minero de las Islas Baleares serán una herramienta fundamental de información y de apoyo para la gestión interna y la definición de la política minera en la comunidad autónoma de las Illes Balears, y serán a todos los efectos los únicos válidos sobre la extensión o delimitación de derechos mineros autorizados o concedidos durante el transcurso de la vida de la explotación”.

En todo caso, el Consejo de la Minería resolverá las cuestiones que haya que dilucidar y estará en todo momento informado de los procesos de regularización con toda la claridad y transparencia que hasta ahora les he mencionado.

La ley no se desatiende en absoluto de los componentes ambientales, sino todo lo contrario, exige más de lo que se podía exigir en la actualidad. La disposición transitoria segunda exige que todas las explotaciones habrán tenido que pasar la evaluación de impacto ambiental, y en algunos casos la evaluación adecuada que es de mayor exigencia como saben. Por tanto, el tema de la restauración creo que están resueltas las dudas.

La radiografía ya lo hemos hablado, ustedes pusieron en marcha un proceso para hacer... que se llamaba proyecto de inversión, con un coste importante, para hacer este mapa que nos pedían, lo empezaron a hacer, tuvieron recursos humanos, pero no lo terminaron, eh!, porque tenían bastantes problemas para terminarlo y cuando expusieron esos problemas, repito, los servicios jurídicos le dijeron, hagan una ley, ya verán como los problemas se pueden resolver. Pues aquí la tenemos.

Con respecto a las canteras estrictamente clandestinas, que usted me ha transmitido en las enmiendas de la totalidad, ya le he contestado antes a propósito de esta cuestión, uno de los puntos fuertes de esta ley es precisamente la distinción entre aquel propietario o explotador que cumple con la legalidad y el que no cumple con la misma. Hasta ahora, y ustedes lo han transmitido muy bien, la falta de coordinación administrativa, la falta de identificar competencias ha hecho crear este gran problema que ahora mismo tenemos.

Sobre el tema que usted dice que la ley tenía que prever los motivos de denegación de regularizaciones que resulten medioambientalmente inconvenientes, es cierto y por eso mismo no hemos tocado lo que define el Plan Director Sectorial en su artículo 17.2, que dice que para la autorización o concesión de estas nuevas explotaciones se han de considerar los siguientes criterios de prioridad: que se encuentren en las zonas incluidas dentro de la localización de recursos de interés minero, según los planes directores sectoriales correspondientes; la ampliación de canteras activas; la reexplotación de canteras caducadas, y la posibilidad de recurrir a la sustitución de un material por otro. Eso está, está ya recogido, no lo hemos tocado y lo hemos reforzado en la ley.

Las garantías referidas a la restauración yo, la verdad, es que usted transmite... yo... les pedí, los técnicos nos hicieron una aproximación económica, el tema de los avales, donde el sector, bueno, primero yo creo que se les va a pedir, se les pide con estas garantías, con estas fianzas, que el proceso explotación-restauración sea de forma continua y que no ataque la explotación sobre el total y después restauren sino que van a tener, económicamente hablando, además les será mucho más rentable, van a tener que ir explotando y restaurando para que de alguna forma no se les vaya y tengan que poner garantías muy grandes. Antes teníamos un coste fijo de 6.000 euros hectárea y ahora está vinculado a otros parámetros, y si quiere le pongo un ejemplo, creo que esto ya lo tiene claro, pero sí que se está quintuplicando el esfuerzo y la garantía, como mínimo, que se le pide a los explotadores.

Por tanto, si usted quiere después le transmito el ejemplo, pero es algo así como por cinco veces lo que antes ponían, y sobre todo que entre el hecho de hacer la explotación, trabajar sobre el total de la autorización o ir restaurando y explotando, lo van a tener claro y ya lo han transmitido. Evidentemente, con estas condiciones tenemos que ir fase a fase, que es lo que realmente pretendemos para que el impacto sea lo menos posible y se vaya resolviendo... le he dicho cinco veces y son hasta cincuenta veces.

Bueno, yo creo que hemos... le he respondido a todas sus inquietudes y espero que con esto al final del día la enmienda a la totalidad sea retirada y vayamos a trabajar de verdad sobre lo que corresponde porque me consta además, y se lo tengo que decir, que ha trabajado mucho durante estos meses y, por tanto, todos estaríamos contentos que se incorporara solamente a las parciales y no a la total porque como es preventiva yo he preguntado qué significaba y me han dicho que no encontraban el argumento de preventiva.

Sr. Pons, sobre su enmienda a la totalidad y los argumentos, me habla de que hay falta de planificación, yo le puedo decir que hoy los datos son que en época de crisis la media de cada ciudadano que consume en Baleares son 14 quilos de áridos al día y en época no afectada por crisis estamos a 30 quilos por persona/día. ¿Qué quiere decir esto? Que hay que dar una seguridad jurídica y sobre todo trabajar y planificar sobre cada uno de los momentos, y yo creo que eso la ley lo contempla perfectamente, de manera dinámica.

Permítame que le hable del Consejo de la Minería, en el artículo 9, por eso de la falta de transparencia y que no estamos resolviendo, es que en el Consejo de la Minería están incorporadas todas las partes necesarias, Govern, consell y ayuntamientos, todos los agentes socioeconómicos vinculados a la minería, además de sindicatos más representativos y asociaciones de defensa del medio ambiente. Creo que este órgano que se crea tiene mucho trabajo y que el concepto consenso, además, será el camino que tiene. Este consejo dará transparencia absoluta a cualquier decisión respecto a la ordenación minera en nuestra comunidad.

Decirle que nunca hasta ahora, con esta ley, se han previsto mecanismos de controles medioambientales como los que se están metiendo, entonces, no tendrá ningún problema de verlo, reconocerlo y trabajar con nosotros. La ley refuerza la figura de los informes medioambientales en todos los pasos de la gestión de la explotación minera en Baleares y una estructura de inspecciones que controlará la situación de manera real y no sólo en los papeles. Todas las explotaciones mineras deberán pasar, en el plazo máximo de seis meses, la evaluación de impacto medioambiental.

Si en algún punto incide la ley de manera específica, que también usted lo reclama, es en la restauración, hasta el punto que en él figura 27 veces... es que, pues le digo porque usted creía que no se trabajaba o no se actuaba sobre la restauración, y es que en 27 artículos se habla sobre ella, es su enmienda a la totalidad, es decir, que es lo que dice.

Si de alguna forma la regularización va a contemplar a todo el mundo, quien lo ha hecho, quien no lo tenía hecho, tiene que hacer el estudio de impacto medioambiental, tiene que poner en valor todos esos documentos, si usted cree que eso no es regularización, pues dígame usted cuál es. Es decir, no sé si su propuesta es que sigamos pensando, pero es que llevamos desde el año 83 o más pensando; vamos a dejar de pensar y a ejecutar, ¿no? Yo creo que es lo que esta ley contempla.

El Plan director sectorial que se aprobó en el 99 hablaba de la futura creación de un comité técnico de la restauración, ha tenido oportunidad de hacerlo. Bueno, pues, ahora tenemos el Consejo de la minería. Y además, hemos integrado la vigilancia de la restauración dentro del Consejo de la minería, lo dice en su articulado: "Además de estas funciones de carácter general -que habla de sus funciones-, el consejo juega un papel fundamental en el área de la restauración, en este sentido la consejería competente en materia de minas asume las funciones que en su día perfiló el Plan director sectorial de Canteras respecto al Consorcio para la restauración o reutilización de canteras inactivas, mediante propuestas o informe de los comités técnicos del Consejo de la minería."

Respecto a las competencias que usted comenta, entendemos que las aclara de una manera definitiva: ¿Qué ocurría hasta la fecha y qué había procesos de autorización que iban en caminos paralelos? Es verdad, usted lo ha enunciado, los ayuntamientos, consell, pues es verdad, pues yo creo que ahora cada uno ya sabremos la competencia. Y ya le digo que los consells insulares tienen voz y voto muy importante, es decir que sus informes son vinculantes, yo creo que lo tiene que repasar.

Es verdad que se le dá mucho valor a los ayuntamientos también, porque intervendrán desde la fase cero del inicio de la tramitación y con presencia hasta el último momento de la misma, lo cual hasta ahora no ocurría. Los consells insulares serán los encargados de delimitar, que así lo pone, las zonas de interés minero, en las que se podrán desarrollar actividades extractivas. En caso de que apareciera una solicitud fuera del ámbito de estas zonas, el consell insular respectivo deberá emitir un informe preceptivo y vinculante al respecto. Digo, que dijo preceptivo, y lo repite, y vinculante. Por todo lo anterior, entendemos que no ha habido menoscabo de las competencias de los consells, sino que, además, intervendrán en todo el proceso, directamente, a través del Consejo de la minería en el que estarán representados, más de lo que existía antes.

Y ya por último, y es por lo que he empezado, el tema del *fracking*, usted lo ha hecho yo creo que la herramienta y el vehículo de esta enmienda a la totalidad, creo que se está equivocando por el *fracking* no es competencia de esta administración. Nunca sería competencia de una ley de minas y, por tanto, bueno, pues si usted pone al margen el tema del *fracking*, que sabe perfectamente porque hemos hablado con usted muchas veces lo que pensamos sobre él, pues a lo mejor podría despejar muchas de sus dudas, incorporarse a todos los pasos que vienen, que saben que lo hemos intentado muchas veces; sumarse y dar por resuelto un gran problema que tenía el sector de la minería, nuestras islas, una competencia y una ley que nadie quería haber asumido antes. Qué claro que es muy técnica, claro que era muy difícil, claro que hay muchos problemas y que, en definitiva, durante un año se ha trabajado por incorporar y resolver todos estos problemas.

Es una ley potente, hay que ponerla en marcha lo antes posible para resolver todas esas inquietudes, problemas que hasta ahora se han dado. Y sobre todo, y que es muy importante, y usted lo ha anunciado, el marco jurídico y los problemas que ha creado al sector, a las partes y que nadie, nadie ha querido abordar durante estos años, por su complejidad, entiendo, porque si se dice por dejadez, sería peor todavía.

Muchas gracias a todos y espero haber dado respuesta, y de nuevo, Sr. Abril, estoy convencido que hoy nos retira la totalidad.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Marc, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ja sabem que aquesta llei és necessària, açò no ho ha discutit ningú, en som perfectament conscients, el problema és quina llei, com la plantejam i sobretot què resol. I davant d'açò, malauradament, vostè no ha donat resposta a les qüestions que li he plantejat, i si ha donat resposta algunes d'elles no s'ajusten a la realitat.

Li posaré un exemple, el conseller ens diu: "*todos pasarán por una evaluación de impacto ambiental*"; jo, em sap greu haver d'arribar ja..., disposició transitòria primera, punt 8: "Si el dret miner que s'ha de regularitzar inclòs en l'explotació s'inclou en zones de recursos d'interès miner definides en el Pla director sectorial de pedreres vigent, no és necessari tramitar l'avaluació d'impacte ambiental." Disposició transitòria primera: si el dret miner que s'ha de regularitzar inclòs en l'explotació s'inclou en zones de recursos d'interès miner definides en el Pla director sectorial, -que s'hauria d'haver canviat- no és necessari tramitar l'avaluació d'impacte ambiental, Sr. Conseller. Per tant, a partir d'aquí, efectivament, podem posar-nos a discutir, però fa mal fer el fet de poder-nos entendre.

I aquí devora a nosaltres sí que ens sembla important i ens sembla fonamental que el conseller pugui explicar aquestes qüestions, la regularització d'aquestes activitats és necessària, no la discutim, però sí que és necessari poder ajustar aquesta regularització als equilibris mediambientals i territorials que són necessaris. I nosaltres en volem rallar d'açò, i n'hem rallat des del primer dia, perquè les al·legacions..., esmenes, ho hem anat presentant des del primer dia, els he anat repetint al director general, no són noves, i avui el que fem és escenificar-ho aquí davant, és cert. Però hi ha algunes discrepàncies que no ens sembla que siguin de rebut el fet que ens vulgui pujar aquí i fer afirmacions que almanco no es corresponen amb el text que hi ha i que estaria bé que, en tot cas, si li sembla bé entrar a aquest grau de detall, en tot cas les pugui explicar, però que no s'ajusten, insistesc.

La segona qüestió, la qual tampoc no ha explicat, Sr. Conseller, no n'hi he parlat per a res de la secció A, el *fracking* no fa referència a la secció A, fa referència a la secció D, i li demanaria, per favor, que la llegeixi, d'acord? La secció D parla de..., i els defineix, parla de carbons, minerals radioactius, roques bituminoses, qualsevol altre jaciment mineral o recurs geològic d'interès energètic -d'interès energètic-, secció D. I jo li dic, i jo li dic, l'article 22 diu que Balears serà registrable a partir d'ara, vostè ens ha dit que no era cert, i jo li deman, per favor, que agafi l'article 22 i veurà com és registrable, per la secció C i D. I jo els dic, la secció C, si vol, la deixam, és la de les pedreres i per tant hi ha determinades qüestions, em sembla bé; però la D, que parla del *fracking* en concret, de manera general, recursos energètics i recursos geològics d'interès energètic, que hi ha qüestions aquí devora que ens agradaria, Sr. Conseller, que s'haguessin tingut en compte.

I nosaltres ja li diem, ja no és..., vostè ha fet afirmacions aquí claríssims, que de cap de les maneres estava d'acord amb el *fracking*, que de cap de les maneres, vostè, està en acta aquí, consta; hem aprovat acords, per unanimitat, tots, en contra d'això, ho hem dut i ho hem debatut; vostè es va comprometre a crear una comissió de partits per rallar per veure quina estratègia seguïem, encara l'esperam, Sr. Conseller.

Sr. Jerez, no hem tingut l'oportunitat de poder-lo aturar, per a res, i ara en canvi veiem una estratègia per obrir portes, i nosaltres demanam una reflexió, no és que ja quedi com està, no, eh, és que incorporen aquí dins, dins les zones registrables, la secció D. Per tant, quan pugui no em parli de l'A, de la qual no n'hi he parlat, fem i posam l'accent sobre aquesta qüestió, i ens preocupa, Sr. Conseller, perquè teníem i fins ara ens ho creïem que d'açò, efectivament, hi havia un cert consens entre tots i ara, malauradament, no el veiem.

N'hi pos més, les zones d'interès miner, vostè no m'ha donat resposta. Si és cert que vostè reconeix que la plaça de Sant Lluís està dins zona de recurs miner, o el camp de futbol del Santanyí, per posar alguns exemples, si és així aquesta llei hauria de marcar les pautes que garantissin la modificació de totes aquestes zones de recursos d'interès miner. I en canvi, clar, surt aquí i critica les legislatures passades, quan vostès duen tres anys, Sr. Conseller, governant, tres anys, i presenten aquesta llei, i aquesta llei hauria d'anar acompanyada d'aquestes qüestions.

Escoltin, si açò resulta que està obsolet i hi coincidim pràcticament tots, a vostè encara no l'he acabat de sentir, però hi coincidim pràcticament tots, li demanam, per favor, que en aquesta llei aquesta qüestió quedi resolta, perquè si no l'únic que fem és encara complicar més les coses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Hi ha diverses qüestions, hi faré almanco una referència, n'hi ha més, però almanco aquesta em deixarà, Sra. Presidenta: compartim la creació del Consell de la Minería, faltaria més, el compartim i ens sembla una bona idea. Aquí el problema és veure quines funcions fa el Consell de la Minería i si n'usurpa algunes altres; i jo li dic, quan pugui aquí dalt vostè respongui, els consells insulars a partir d'ara, amb aquesta llei, faran declaració d'interès general o no davant l'obertura d'un nou dret miner, una nova pedrera, hi haurà declaració d'interès general, sí o no? Quan pugui aquí dalt ho expliqui. Si resulta que és que no, si resulta que és que no, m'agradaria que expliqués als presidents dels consells...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons...

EL SR. PONS I PONS:

... perquè perden aquesta competència.

LA SRA. PRESIDENTA:

..., Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, perquè no podran fer la declaració d'interès general. I ell em diu, la resposta és: home, com que seran dins el Consell de la Minería, allà tindran veu i vot, que serà vinculant; clar, un de trenta més, Sra. Salom, un de trenta més. Quan fins ara la seva capacitat de decisió damunt el seu territori tenia una certa influència, i ara deixarà de tenir-la.

Jo voldria, Sr. Conseller, que pugui aquí i expliqui als consells el que açò representa, perquè tots ho hem de poder saber.

I ja acab, Sra. Presidenta, hi ha més qüestions evidentment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però ja.

EL SR. PONS I PONS:

... per comentar, en tot cas en el segon torn de rèplica en faré ús.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del representant del Grup Parlamentari MÉS, Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt ràpid, no esgotaré el meu temps, dues cosetes molt breus. Primer, sobre els gestos polítics, vull dir, per gestos polítics els que hem aquí en aquesta cambra, a proposta del seu departament, perquè els diputats del Grup Popular es veu que tenen poca iniciativa pròpia, aprovant fa uns mesos, quan va començar la polèmica de les prospeccions, a nivell públic, perquè ja venia d'enrera, el tema de la declaració de Balears lliure de *fracking*, sense instar el Govern de l'Estat a fer res, si això no és un brindis al sol i no és tanmateix fer una cosa que jurídicament potser que no tenguim una validesa, però és un gest polític important, perquè, com a comunitat i com a posicionament comú, ens reforça davant una cosa, que són les

prospeccions en les quals hi estam tots en contra, doncs clar, ja n'hem fet de gestos polítics d'aquests. I nosaltres pensam, com ha expressat, a més fent esment de l'article en concret, el Sr. Pons, que és un gest polític necessari i que no perdem de fer-ho en aquesta llei, sobretot a l'apartat on ens hi referim, que és als objectius i als principis.

Segona cosa, jo no he dit que hi hagi amnistia, he dit que, amb els antecedents d'aquest govern, doncs clar, quan parlam d'un procés de regularització ens fa passar pena que es tracti tothom igual, perquè no es pot tractar igual a qui ha fet els deures que a qui no els ha fet; jo no vull que em facin passar aquí segons quins pirates, doncs no, els pirates jo vull que els castiguin, i el sector també ho vol, per això he dit que, no he dit que hi hagi una amnistia, he dit que podria haver-la. I entendrà les prevencions del nostre grup quan es parla de regularització, vists els antecedents, com per exemple amb la Llei del sòl.

Dit això, no entraré més en debat perquè el que vol el nostre grup és debatre, negociar en ponència i en comissió, no puc retirar la nostra esmena a la totalitat, seria innecessari perquè vostès pitgen un botó, si almanco la meua esmena servís per bloquejar la llei, tendria qualque sentit retirar-la, però tanmateix vostès pitjaran el botó i tanmateix sortirà i passat demà ens posarem a negociar, vull dir que seria innecessari; ara, sí que em comprometo que en el proper debat en plenari del dictamen, si realment hem negociat i les seves bones paraules s'han pogut concretar, i aquesta necessitat de consens s'ha convertit en voluntat de consens, jo vendré aquí i en aquest debat del dictamen en plenari li reconeixeré que ens vàrem equivocar quan vàrem presentar l'esmena a la totalitat.

I un altre compromís, òbviament ens comprometem a aplicar aquesta llei l'any que ve així com quedí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció del conseller, del Sr. Joaquín García, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Abril, gesto político es gesto político, esto es una ley que no puede contemplar nada vinculado al *fracking*, por dos cosas: una, porque no es la ley pertinente, y dos, porque es una competencia -dicho por el Constitucional-, es una competencia del Estado, y hay comunidades que ya les han declarado sus leyes anticonstitucionales, no querrá que ésta sea otra más. Y esto es así, y darle vueltas a lo que es.

Bueno, el tema de la amnistia o no, la palabra, bueno, lo que está claro, y usted lo ve en la ley, que está reflejado que esto no será y que se va a trabajar y el régimen sancionador será duro para aquél que realmente..., o para aquéllos que no hayan cumplido lo que corresponde. Y ya le digo, esto sí que es un gesto político y que creo que sí que sería pertinente que retirara la enmienda a la totalidad, porque sabe realmente que todo lo que usted ha vinculado a la totalidad está resuelto; sabe que, además, vamos a trabajar sobre las enmiendas parciales y sabe, por supuesto, que este documento ha salido porque el sector y

todas las partes que han participado, incluyendo ustedes, han pasado por muchas horas de trabajo, cesiones por todas las partes, y desde luego con una premisa común: queremos y necesitamos esta ley y por eso llegamos a un acuerdo en cada uno de su articulado, que vendrá peor o mejor o se estará más de acuerdo o menos de acuerdo, pero está consensuada, que es lo que siempre nos han pedido y es el trabajo que hemos hecho.

Por lo tanto, reconsidérele, por favor, porque eso sí que es un gesto político, que entiendo que además no sería hacia..., sería evidentemente parlamentariamente, pero también hacia todas las partes que hoy han venido a ver cómo somos capaces de llegar a un acuerdo.

Sr. Pons, es que se la ha leído horizontal, transversal o no sé como la ley, pero, disposición transitoria segunda, continuación de la primera: "En el caso de explotaciones mineras cuyo proyecto, en su totalidad o en una parte, no haya obtenido la declaración de impacto ambiental favorable, han de solicitar dicha declaración en el plazo de seis meses desde el día siguiente de la entrada en vigencia de la presente ley", yo no sé si ya era muy largo o..., no tiene muchos artículos la ley, pero bueno.

El *fracking*, de nuevo, mire, el compromiso..., y ya que usted habla de debates y conversaciones que hemos tenido fuera de la cámara, era un debate en un momento determinado, cuando usted propuso, cuando defendió la proposición de ley anti *fracking*, que le dijimos, oiga, vamos a esperar al Constitucional, vamos a esperar; bueno, tardará mucho tiempo, esto será muy largo, no sabremos cuándo; ha tardado poquísimo en definirse y por tanto no merece...

¿Qué hay que trabajar? Bueno, pues sentémonos, si es que usted sabe que en este gobierno sentarse, trabajar y desarrollar propuestas las vamos a hacer, sabiendo, además, nuestra forma de actuar, que es ser preventivos y desde luego trabajar en lo importante, y esto puede ser importante.

Lo de la plaza Sant Lluís, no es que lo reconozca yo, es que usted me lo ha puesto y usted ha sido presidente del consell, ha tenido competencia para definir las competencias en el ámbito minero y no lo ha hecho, entonces pues vamos a ver si hay que resolverlo durante el proceso, a partir de la aprobación de la ley, lo hacemos.

Lo que sí que le puedo transmitir es que este gobierno, en los tres años de legislatura, ha hecho en materia energética, medioambiental, y evidentemente ahora con esto, esfuerzos, avances que no se habían hecho nunca, se habla mucho del tema de renovables, no se había hecho nunca, este gobierno ha traído a las islas un régimen especial de incentivo a las renovables. Le puedo decir muchas cosas que se han hecho en materia energética y evidentemente ésta es una más que se ha hecho durante estos tres años y por tanto no es que digamos o defendamos, es que además hacemos, actuamos y resolvemos.

Por tanto, no ponga en valor cosas que no son y que tienen realidades delante de su mesa cada día, posiblemente esas realidades son las que le pongan nervioso y venga a decir cosas que no son y que realmente creo que ese foro, para decirle, oiga, en tres años analice todo lo que se ha hecho y verá como realmente la apuesta ha sido decidida, entrando en temas que no se ha querido entrar nunca, como esta ley, con las complicaciones que tenía y con lo difícil que era el debate y el consenso.

Por eso, también le pido a usted que levante la enmienda a la totalidad, que se incorpore, como sí que realmente vamos a hacer; usted lo ha dicho, Sr. Abril, sí, es verdad, es que después de hoy tenemos mucho trabajo por hacer, para llevar la ley lo antes posible a su aprobación, pero el punto de partida es muy importante. Y creo que, como era preventiva, y usted lo sabe, retérela y trabajemos en común, porque yo creo que todas las personas que están aquí y a lo que representan, es lo que esperan de nosotros. Le han transmitido el nerviosismo y le han transmitido que lo necesitan. Pues vamos a ponernos en ello.

Muchas gracias a todos y bueno, sigamos trabajando en esta ley para su aprobación.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, senyors consellers. En primer lloc, vull agrair la presència dels representants de les diferents associacions vinculades al sector de la mineria, teuleres, explotadors o propietaris; la seva presència avui aquí evidencia l'interès d'aquest projecte per als diferents estaments implicats i també la seva implicació en la proposta de solucions. Permeti'm que agraeixi, en nom del Grup Parlamentari Popular, les seves aportacions durant tota la tramitació des que es va presentar l'esborrany, crec que gràcies a la seva feina, i em consta, perquè, a més, fins i tot m'he reunit personalment amb molts de vostès, gràcies a la seva feina, a la seva experiència, a les idees aportades, avui el Grup Parlamentari Popular amb orgull defensa un projecte de llei i no podrà en absolut donar la raó a l'oposició, en què el que mereix aquest projecte de llei sigui retirar-se.

Com deia el conseller en la seva intervenció, la situació actual exigeix del Govern i del partit que li dona suport, una actuació decidida perquè d'una vegada per totes, regulem el sector de la mineria i li donem seguretat jurídica. En aquest moment tenim 124 explotacions actives i més de 1.000 inactives, i malgrat això i la seva importància, aplicam una norma del 1973, preconstitucional, i un reglament de 1978. Això l'any 2014 casa molt malament amb el nou repartiment competencial que estableix la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. Igual que crea molts de problemes i la prova és el debat que tenim avui matí, a l'hora de fer coincidir normatives disperses i diverses que incideixen sobre una mateixa realitat econòmica: normativa ambiental, ordenació del

territori, directives europees, és a dir, un escenari que res no té a veure amb el que es va plantejar el legislador l'any 1973.

Davant d'aquesta realitat, el president Bauzá ja en el seu debat d'investidura va comprometre's a presentar aquesta llei i fa unes setmanes va iniciar el seu procés legislatiu. El Sr. García, el conseller, explicava amb tota claredat per què vostès han de retirar aquesta esmena a la totalitat; perquè la seva esmena a la totalitat, després de més d'un any de tramitació, primer d'un esborrany, i llavors d'informació pública, entenem que està injustificada, injustificada per molts de motius. En primer lloc, perquè s'han acceptat més d'un 80% de les aportacions que es varen fer a la primera fase d'informació pública i en la segona de més d'un 35%. I en segon lloc, perquè les esmenes parcials que vostès han presentat a aquesta llei no són de suficient calat perquè hi hagi diferències essencials que justifiquin aquesta esmena a la totalitat. L'esmena a la totalitat és dir avui al sector que hem d'estar aturats una legislatura més i em sap molt de greu que aquesta sigui la seva actitud. No ens hi trobaran aquí, no ens podem permetre el luxe de passar-nos el dia, com vostès pretenen, fent estudis, mirant el sostre i en canvi tenir persones, empresaris, propietaris, treballadors, més de 2.000 persones directament o indirectament vinculades amb aquest sector, no parlem d'una qüestió d'ordre menor, pendent de si ens agrada o no ens agrada el catàleg que tenim, de si la foto és sencera o és un tros. El que sí sé amb tota i absoluta certesa, és que el dia que aprovem aquesta llei estarem millor del que estam avui. Però no nosaltres que seiem en aquests escons, estarà molt millor el sector afectat, tots, tots estaran millor perquè sabran quines són les regles del joc. Un dels principals problemes que avui tenim és justament la discrepància entre les autoritzacions, ho ha explicat molt bé el Sr. Conseller.

Per tot això creim que la seva actitud ens preocupa, no ens sorprèn, duim ja més de tres anys en aquesta sala debatent i creim que han perdut una gran oportunitat per ser capaços de sortir de l'immobilisme i d'afrontar la seva responsabilitat amb els ciutadans, amb el sector, amb tots. Evitar una vegada més, el no sistemàtic i irreflexiu, fins i tot injustificat com ara intentaré explicar-los. No hi ha un sol argument, repetesc, de pes per a aquesta esmena a la totalitat. Per tant, no podem acceptar-la i per tant, el Grup Parlamentari Popular la rebutjarà.

Analitzant els arguments que vostès esmentaven, 5 punts el Grup Socialista i 6 punts el Grup MÉS, alguns d'aquests són comuns. En alguns d'ells els diré, per exemple, Sr. Pons, que a vostè li preocupa tant, el fet de si la llei escriu o no quines són les competències concretes dels consells insulars, ja li puc avançar que li acceptarem l'esmena, *lo que abunda no daña*, però és que la Llei d'ordenació del territori, a l'article 14, ja diu quines són, però és igual, per això no discutirem, si la nostra voluntat és de consens. Ens hem mirat amb voluntat d'arribar a acords les esmenes concretes que han presentat tant el Grup MÉS, com el Grup Socialista, i ja li puc anunciar que quan es constitueixi la ponència, estic convençuda que podrem arribar a acords i a apropar posicions, fins i tot aprovar directament moltes d'aquestes esmenes.

El que es fa molt difícil és debatre quan falsejam la realitat, o no diem tota la veritat, a mi m'ensenyaren allò que *medias verdades son medias mentiras*, idè vostè n'ha dites un bon parell. Primera, m'ha dit que no hi ha catàleg. El remet al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, al Pla director sectorial de pedreres, que diu, que diu..., bé, a més és que fa 4 annexos i els cataloga en funció de quina és la situació jurídica de cada una de les pedreres de les quals parla, i parla de les inactives, per un costat, en aquell moment n'hi havia, crec recordar, 1.200; n'hi havia una vintena en tramitació amb el pla director sectorial que hi havia vigent fins aquell moment, i n'hi havia, crec que eren un centenar, pendents de regularització, són les 124 de les quals ha parlat el conseller i més de 1.000 inactives. I l'escenari no ha canviat substancialment.

On tenim el problema de la fotografia? I no repetiré els arguments que deia el conseller del que vostès varen intentar, estic segura que ben intencionadament la legislatura passada, que és intentar fer coincidir les superfícies i les condicions d'autorització donades per Mines, les donades per Medi Ambient, les donades pels ajuntaments, perquè no quadren, perquè no quadren; però els primers culpables de què no quadri és la mateixa administració. No li vull dir que no hi hagi qualque espavilat que se n'aprofiti, sempre n'hi ha, però l'administració és corresponsable i com a corresponsable també tenim l'obligació de conscients, i vostès ho han reconegut, són conscients del problema que tenim; idè si som conscients del problema que tenim, no podem venir avui a aquesta tribuna i tornar dir al sector: mirin, senyors, esperin perquè és que ens ho hem d'estudiar, no ho tenim prou clar. Estic convençuda que hi ha coses a canviar encara a la llei; estic convençuda que el reglament afinarà molt més aquesta llei; estic convençuda, a més, que els consells insulars, en l'àmbit de les seves competències, milloraran les errades que hi pugui haver a les zones d'interès miner que a dia d'avui existeixen declarades. Però és que les eines les donarà aquesta llei, aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, nosaltres posam una eina damunt la taula i vostès pensen, pensen però no actuen. En filosofia això té un nom i a mi la burra d'avorrida em varen dir que es va morir, perquè no es decidia. Doncs, no ens ho podem permetre, sincerament els ho dic, no ens ho podem permetre.

Per tant, siguem sensats, escoltem tothom, intentem arribar a acords. Tots hi hem participat, hem coincidit en moltes reunions com a grup parlamentari amb la gent de la conselleria, tenen un magnífic equip de tècnics amb molta experiència que coneix la realitat. Repetesc el que he dit en el començament, s'han implicat d'una manera..., però jo també diria, ho deia el Sr. Abril, molt més activa que moltíssims altres sectors quan tramiten una llei, jo crec que això és molt d'agrair. També demostra la desesperació, sense cap dubte, quan no tens res, no és el mateix que quan ja tens una norma i l'has de canviar. Per tant, davant aquesta realitat, a l'únic que no estam disposats és avui posar aquesta llei dins un calaix i tornar partir de zero.

A partir d'aquí, podem parlar del que vostès vulguin, però retirar-la creim que no faríem el que ens pertoca. Repetesc, sí que hi ha un catàleg, sí que hi ha una realitat i precisament el problema és que l'hem de dimensionar i per això hem dictat una disposició transitòria primera, que en té una segona com ha dit el conseller, que diu com..., no les il·legals, els pirates, tot això, no, les que tenen diverses autoritzacions discrepants, donades per distintes administracions, poden..., millor dit, han - imperatiu-, han de regularitzar la seva situació, perquè llavors sí que tendrem la foto i a més tendrem la foto al mil·límetre, però no només tendrem la foto, sinó que, a més, la farem pública, perquè una de les eines importants que dóna, i que ens ho permet la tecnologia actual, que dóna aquesta llei, justament és la publicitat en el Registre de Mines de tot el que hi ha. I no ens trobarem mai més en la situació que tenim avui, deixem de mirar enrera i mirem endavant i donem eines al sector perquè compleixi la llei. I el que no compleixi, precisament el règim sancionador que es proposa és duríssim i el que no es regularitzi haurà de tancar, i el que no restauri amb les condicions que estableix aquesta norma haurà de tancar, o se li posarà una sanció, si és una primera vegada.

Vull dir que els règims estan clars, si l'avantatge..., jo no dic que la llei sigui perfecte perquè ningú no ho és, però que és millor aquesta llei que la situació actual, ho defensaré i ho crec. A més, estic convençuda que vostès també ho creuen, estic convençuda. Una altra cosa és que llavors cadascú ha de jugar un joc, però crec que la situació no està per a jocs, la situació està per exercicis de responsabilitat, i crec que a tots ens correspon avui fer un exercici de responsabilitat.

Tornem a faltar a la veritat, que a mi és l'únic que em preocupa, perquè realment quan no es diuen les coses com són és molt mal de fer posar-se d'acord, perquè, Sr. Pons, si vostè em diu que l'informe del consell insular és no vinculant i l'article 14.5 del projecte de llei diu que és vinculant, tenim un problema, que no sabem llegir, o què passa, que em vol enganyar o vol enganyar qui ens escolta o vol el titular de demà? Perquè és que l'article 14.5 diu que és vinculant, però bé, és un lapsus, no passa res, és vinculant.

No em pot dir que s'exceptua de presentar l'avaluació d'impacte ambiental, perquè justament el paràgraf segon de la disposició transitòria segona, diu que les explotacions que es regularitzin, d'acord amb la disposició transitòria primera, que és la que vostè ha llegit, una vegada que estan regularitzades, tenen 6 mesos per presentar l'avaluació d'impacte ambiental i ho diu el segon paràgraf del punt 1 de la disposició transitòria segona i el títol és: règim transitori d'obtenció de la declaració d'impacte ambiental. Per tant, les lleis són per llegir-les senceres, no la frase que ens va bé, perquè si no ens fem trampes a nosaltres mateixos, i crec que és l'únic que els ciutadans no es mereixen. Que intentem fer trampes entre nosaltres..., doncs només llegesc un trosset, no, però si aquí hi som per arreglar problemes, de la millor manera possible, amb les seves aportacions també, per suposat, també. L'esper a la ponència i esper que arribem a acords. Però el que no hem de fer és enganyar-nos, ni enganyar o almanco intentar-ho.

Les garanties ambientals crec que ja ho he contestat de forma global, però totes les explotacions hauran de tenir avaluació d'impacte ambiental i, a més, es donen uns terminis, fins i tot els dic més, és se n'exigeixen algunes que abans no s'exigien. I ens remetem, com no pot ser d'altra manera, el Sr. Abril, ho dic pel que vostè deia, no és prolixa, no és detallada la regulació perquè ens remetem a la legislació sectorial, com se sol fer sempre, perquè si no hi ha una modificació a la legislació sectorial i a les exigències d'una legislació sectorial, per exemple mediambiental, exigiria canviar totes les lleis que es remetem a ella i això no es fa mai en tècnica legislativa. Vàrem compartir, a més amb molt de gust, la tramitació de la Llei del sòl amb vostès i saben que quan eren qüestions de patrimoni, de medi ambient, ens remetíem a la seva norma, precisament per no exigir unes modificacions legislatives encadenades que al final el que fan és aturar, o creen disfuncions o discrepàncies que ja en tenim prou en aquest sector.

I per acabar Sr. Pons, que vostè pugui aquí i ens demani que anem en contra d'una sentència publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat* del Tribunal Constitucional, té molt de valor, li reconec. Jo no m'atrevesc a demanar a ningú que voti una qüestió que ha estat declarada taxativament inconstitucional, si no hi hagués hagut pronunciament en podríem parlar. Però allò que diuen *roma locuta, causa finita*, doncs en aquest tema la comunitat autònoma de les Illes Balears no perquè no vulgui, sinó perquè no pot, perquè el Tribunal Constitucional ha declarat inconstitucional la Llei càntabra, no pot declarar la prohibició legal del *fracking*, li agradi, no li agradi, o no sé què. La voluntat política està clara, qui primer parla d'aquest tema aquí és el Sr. Fernández. Qui primer proposa aquest debat és el Govern de les Illes Balears i vostès ho saben. Més enllà, a consciència, jo no vull anar al Constitucional, em poden discutir algun tema, però un tema que està resolt, no sé, Sr. Pons com ho manté. Fins que hi havia la sentència ho entenia, a dia d'avui de veritat que no l'entenc. Em sembla demagògia i em sembla falta de responsabilitat.

De tota manera vull acabar amb el que ha dit el Sr. Abril i recull el guant. Ens queda una feina per endavant important, estic convençuda que entre tots serem capaços de millorar aquest text i que vostè, el pròxim dia que pugui en aquesta tribuna, en el debat final d'aquesta llei, ens dirà que vist el que ha vist, hauria retirat l'esmena a la totalitat, perquè s'ha fet un esforç de consens, s'ha fet una feina d'apropar posicions. I per tant, entre tots..., no hem fet una llei perfecte, perquè els humans no les sabem fer, però sí que hem fet la millor llei possible per al sector, gràcies en gran mesura i ho vull repetir, a la participació precisament d'aquest sector.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Començaré amb una pregunta, perquè si estam tots d'acord ho aclarirem. Jo entenc que el Partit Popular defensa que tots els drets miners que s'hagin de regularitzar, passin per avaluació d'impacte ambiental. Ha quedat clar no? Diuen que ho fan, vostès diuen que tots els drets miners han de passar per avaluació d'impacte ambiental, que la llei ho diu. Jo els dic, si açò és el que vostès volen, jo els ajudaré, jo col·laboraré amb vostès perquè açò pugui ser possible i per tant corregim errades que hi ha en aquesta llei. D'acord?

Hi ha drets per regularitzar que poden ser a dues bandes, a zones de recursos d'interès miner i a zones que no hi estiguin. Pot succeir açò? Sí que pot succeir. Què diu la disposició transitòria primera? La disposició transitòria primera el que diu és que si el dret miner que s'ha de regularitzar s'inclou en zones de recursos d'interès miner, no és necessari tramitar l'avaluació d'impacte ambiental, la primera. I la segona diu, en cas que la declaració d'impacte ambiental sigui desfavorable..., però com quedam si no la demanaven, a no, no, és que açò és per a les que són fora de les zones de recursos d'interès miner. Llegesc la llei, no els dic que vostès no llegeixin, ni que no facin açò, no som tan desconsiderat. El que els dic és que si vostès persegueixen aquest objectiu, si vostès persegueixen que qualsevol dret miner passi per avaluació d'impacte ambiental, llavors, i en ponència tendrem temps, corregeixin aquesta qüestió, però no surtin aquí fent una afirmació que després la llei no diu, que després la llei no diu perquè refereix a una cosa o a una altra en funció que aquest dret miner, que s'ha de regularitzar, estigui o no estigui dins les zones de recursos d'interès miner. Aquí tendrem, per tant, oportunitat.

No podem perdre temps, ens diu la Sra. Marí, i a partir d'aquí no és possible fer o establir la zona de recursos d'interès miner perquè nosaltres demanam coses impossibles. Si no els demanam ara els diem, els diem, que mentre confeccionaven tota aquesta llei haguessin pogut revisar perfectament les zones de declaració d'interès... les zones d'interès miner. No és que sigui ara, no és que sigui ara, no fiqui la pressió sobre l'oposició per... no, no, la reflexió nostra és que ara no és, és que ho havien d'haver fet abans, Sra. Marí, i, per tant, ens anam a legislar sense haver corregit algunes qüestions que eren necessàries com, per exemple, que el camp de futbol del Santanyí estigui dins la zona de declaració d'interès miner.

Açò són qüestions que vostès haguessin pogut corregir i que eren necessàries, que durant aquests anys hi havia temps suficient com per poder-ho fer, aquí ningú no té ganes de retardar res, el problema és que clar, efectivament, com que açò ara mentre s'elaborava i es confeccionava aquesta llei no s'ha entrat a mirar aquesta part, llavors, es posen coses que guinyolin, i nosaltres els aportam amb la idea de millorar, Sra. Marí i Sr. Garcia, amb la idea de millorar i per açò, precisament, he fet totes aquestes propostes.

Del *fracking* jo ja no sé com els ho he de dir, he vist que aquesta vegada el conseller Garcia ja no parlava de la secció D, ara estam tots d'acord, per tant, que la secció D estableix tots aquests recursos energètics... d'acord? Aquí devora, nosaltres, la reflexió que jo feia no és que es prohibeixi, li deim, vostès no és que no ho hagin prohibit, no, no és que no ho hagin deixat com estava, és que han obert la porta per poder-ho autoritzar. Per tant, no s'excusin en una sentència, vostès han marcat un camí que era innecessari i que contradiu tots els acords d'aquest parlament i que teníem oportunitat d'haver-ho aclarit en el seu moment, no ho han fet, ja està, declaram zones registrables per la secció D i, per tant, a partir d'aquí devora sabem tot el que pot entrar, sabem quina porta obrim. I açò no era necessari, no hi ha cap sentència que ens obligui a fer res de tot açò, però vostès ho han volgut fer i nosaltres els ho deim, s'han equivocat, no hi estam d'acord, perquè han dit i han defensat una cosa, però mentrestant en fan una altra i la llei també és molt clara. Ja no hi havia d'entrar més, per tant, ho donam per bo.

La darrera qüestió de totes, que tampoc no hi ha entrat ningú, nosaltres també amb açò, Sra. Marí, li demanàvem que facin les coses bé en la mesura del possible, li demanam que amb aquesta llei no es repeteixin errades que s'han produït a altres lleis, precisament per la indefinició o per aquesta idea de jugar a dues bandes per veure qui dels dos és el competent. Li torn a posar l'exemple, jo no li hauria d'explicar perquè vostè va registrar una esmena firmada per vostè on, i si vol li puc llegir, estableix incloure en aquesta llei el contingut dels articles 195 i 196 de la Llei de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears no és d'aplicació fins que no s'aprovi el desenvolupament reglamentari que ha de regular la tramitació i metodologia per avaluar els estudis de viabilitat i infraestructures de transports, no té res a veure amb mines açò, res a veure amb mines.

Aquesta llei es va aprovar fa un mes, Sra. Marí, i l'únic que feim és carregam, ho han entrat per via d'esmena perquè, si no, no hauria anat bé, no ho ha informat ningú açò, no ho ha informat ningú, no hi ha hagut cap lletrat que ho hagi vist, ho veim ara, i açò l'únic que fa és complicar realment... sí, Sr. Garcia, açò el que fa és complicar realment realitats que hi ha, perquè de la Llei de transports si vol saber una cosa ha d'anar a la Llei de mines, i si ara no definim bé algunes qüestions a la Llei de mines, què passarà que la pròxima llei de comerç que vindrà...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant, Sr. President. ... a la Llei de comerç haurem de corregir alguna cosa puntual? Açò és el que nosaltres li demanam, açò és el que li volem fer veure.

Hi ha qüestions, sí, que són millorables, realment millorables i que demanen obligatòriament un replantejament. Amb les competències entre consells insulars i govern autonòmic hi haurà problemes, hi haurà tensions, ja els ho avanç

jo, perquè aquesta llei juga a confondre açò. Vostès ens diuen que no, els vàrem dir el mateix amb la Llei de transports i ara han hagut de canviar els articles precisament per açò...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

... per tant, li demanàvem, en tot cas, que tenguin en compte aquestes qüestions. Volem participar com hem fet fins ara, hi anirem amb una actitud propositiva a la ponència i esperam evidentment que aquestes qüestions amb les quals sembla que coincidim les puguem ajustar jurídicament bé perquè senzillament tots aconseguim aquell fi que en definitiva defensam.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, en torn de rèplica, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt breu. Sra. Marí, sort que al final s'ha moderat perquè vaja renyada que ens ha fotut als grups de l'oposició, que no sé si auguren temps de consens a les feines posteriors a aquest debat o una altra cosa, però vaja, fora bromes.

Amb el tema del *fracking*, m'admeten, en la pràctica, és vera que abans no hi havia l'excusa del Constitucional, el Constitucional aquest tribunal que a l'hora de pronunciar-se davant dels drets i la conculcació de drets ciutadans mira cap a un altre costat i en canvi quan una comunitat té un problema procura capolar-la, però bé, m'admeten que allò que el Grup Popular va presentar en el seu dia per declarar les Illes Balears lliures de *fracking* era un brindis al sol, fantàstic.

Passem a un altre tema, catàleg, radiografia, fotografia, el que vulguin, del sector i sobretot de les pedreres, no estam d'acord que els annexos del Pla director sectorial, que és del 99, que per tant li han passat quinze anys per sobre, que li ha passat el bum de la construcció per sobre i li ha passat ara una crisi, sigui una foto vàlida per poder entrar ja directament a parlar de procediment. Per això, nosaltres li hem dit, no deim anem a aparcar la llei, deim anem a fer un ténol, planificar, fer un calendari per establir el procediment, però primer necessitam la foto, i això no vol dir que ens posem a fer estudis ni res per l'estil, hem dit un ténol i no hem dit aturar la llei.

No m'ho mescli amb el tema del Registre Miner perquè són, pensam, coses de naturalesa diferent, el Registre Miner és un tema de drets, és un tema més de naturalesa jurídica, i nosaltres demanàvem una altra qüestió, bé està que es faci el Registre Miner, només faltaria i seria un gran avenç, però quan ja estigui arreglada la situació evidentment.

Llavors, discrepància absoluta amb la manera que ha volgut presentar, o sigui, ha volgut donar aquest missatge que, bé, nosaltres el PP responsables que gestionam bé i tal i l'esquerra aquests irresponsables que es posen tot el dia a fer estudis i a mirar les musaranyes, home, no, conti'm, i això sense contar qui va fer la Llei del 73 de quin costat era, però és igual, però conti'm els anys que han governat vostès i els anys que han governat les esquerres i llavors doni'm consells o lliçons, perquè ja el darrer que li faltava era dir que els problemes de les pedreres també és cosa de *la herencia recibida*.

Jo crec que si realment hi ha voluntat de consens amb la resta de grups segons quines afirmacions i segons quines actituds les podria haver estalviades, però sí de veres hem d'anar per feines anem per feines i no embullem més encara amb aquest debat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, en torn de contrarèplica, del Grup Parlamentari Popular. Te la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, els vull demanar disculpes perquè jo no pretenc renyar ningú, som vehement parlant, vostès em coneixen, el Sr. Mas riu perquè és qui més em coneix, però bé, quan algú creu en alguna cosa a vegades és més vehement del que hauria de ser, i a mi aquest tema m'agrada, som un poc rara, ja ho sé, el conec un poc i crec que fem una passa més.

Coincidesc, però, amb vostè, Sr. Abril, hem d'acabar, com he acabat la primera intervenció, anem a asseure'ns, la setmana que ve, si Déu vol, a parlar de les esmenes concretes, intentem polir tot el que puguem polir de la normativa, si tot el problema que tenim és el camp de futbol del Santanyí estic segura que el nostre batle ho arreglarà, no tenc el més mínim dubte, però, què hi haurà problemes? Però si és que jo no els ho discuteixo, és que seria un miracle si no hi hagués de problemes, però m'agradaria ser capaç de convèncer-los que el millor per a les Illes Balears, i també per a tots els partits que tenim representació en aquesta cambra, és que sortim en uns mesos amb una llei de mines i que no haguem de tancar aquest parlament amb la mateixa situació que vàrem començar la legislatura. Jo ho crec sincerament.

I jo no els don la culpa ni més ni menys que la que pot tenir el Partit Popular que ha governat, vostès també han governat i no la varen fer. Nosaltres vàrem fer el Pla director sectorial en el 99, fa molts anys, ha resolt alguns problemes, no n'ha resolt d'altres.

I vull acabar amb un dels temes que crec que ha passat molt desapercbut probablement perquè tots hi estam d'acord, però jo crec que és una de les grans qualitats d'aquesta llei, que és la restauració. Es donen eines reals amb dos instruments, primer, amb l'increment de les fiances, ha donat els números el conseller, cinquanta vegades el que es donava avui, i en segon lloc, en simultaniejar l'explotació amb la restauració per fases que fa que no es difereixi al final de tot el procés d'explotació, deu, vint, trenta anys, l'inici d'aquesta restauració, crec que això suposarà un abans i un després en la gestió minera, suposarà un abans i un després en la qualitat del nostre paisatge i és una garantia ambiental més.

Aquesta llei realment segueix les recomanacions, els consells que fa la Unió Europea en matèria d'explotacions mineres, és l'esperit que té, és el contingut que té, si es llegeixen tots els articles és el que diu, però, Sr. Pons, estigui tranquil que si alguna cosa es pot redactar millor cregui'm que farem tot l'esforç possible perquè quedi tot clar i llampant, però hem de llegir les coses senceres, si les llegim totes i feim dir a la llei el que diu i no el que ens agradaria que digués per poder criticar el Govern, estic segura que ens hi trobarem i que en molts pocs mesos podrem tots junts dir al sector que hem complert un deure que teníem, que és donar seguretat jurídica i garantir la protecció del nostre medi ambient i també al sector miner, especialment el de pedreres.

Per respecte, em pareix que hi ha una associació de teuleres, també finalment atesa la preocupació que tots els grups polític, i vostès ens varen traslladar, hem introduït una esmena que intenta donar una solució a un problema d'un sector no molt gros, però molt important en la història de les nostres illes i també té cabuda dins aquesta llei. Per tant, crec que al final aquesta no és una llei només del Govern, ha de ser una llei de tots i esperar que al final així sigui.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei les votarem conjuntament. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades les esmenes per 34 vots en contra i 23 a favor.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS